

и са мъчи злѣ, щото много пакти са фърле во огънь и вода. Докедохъ го при апостольте да го исцѣреть, а тѣ не можиха. Тога Исхъсъ рече: о роде не вѣрный и развращенный, до кога ще вѣдѣ междѣ васъ, и докога ще вы тѣрпѣте, доведете го тѣка, и като го доведоха, Исхъсъ заповѣда на вѣса (на дѣвола) и той излѣзна, а момчето тосъ часъ оздраве. Тога апостольте като останали сами, попитаха христа и рекоха: защо не можихме нѣ да исцѣрѣме вѣсныа? а христосъ имъ казалъ, за вашето невѣрїе: защото, ако бехте имали вѣра колкото синопено зрно, да речете на горѣтъ стани отъ тѣка, става. И нищо не быка не возможно: защото този родъ сьсз нищо не са изгонѣтъ, тѣкмо сз постъ и молитвѣ. И като бахъ въ Галилеа, рече имъ Исхъсъ: сынъ чловѣческїй ще вѣде предаденъ въ рѣцетѣ чловѣчески, и ще го убїатъ и въ третїа день ще възкръснѣ.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Много скорбь (кахаръ) има чловѣкъ, кога гледа своето любезно чадо въ нѣкоя люта болестъ, и нѣма помощь отъ никаде. Таквази скорбь ималъ и този чловѣкъ, когото чѣхте въ евангелїето. За тѣй дошелъ при Исхъса и казалъ онаа люта болестъ, въ коато са мъчелъ сынъ мѣ на новъ мѣсѣцъ: а тока не было отъ новыа мѣсѣцъ, но отъ дѣвола, защото дѣвола гледалъ кога са менѣва мѣсѣца, чи тога мъчелъ болныа чловѣкъ, за да похѣлѣтъ чловѣцыте бога, който е направилъ мѣсѣца. Както дѣмаше и на момчето баща мѣ. чи на новъ мѣсѣцъ вѣснѣва сынъ мѣ: защото вѣше невѣренъ, и дошелъ при апостольте сьсз сѣмнѣнїе (шѣне), за тѣй не можилъ да прїемнѣ отъ тѣхъ исцѣленїе. Той не казалъ своето невѣрствїе, но укорилъ апостольте, за тѣй и христосъ исповѣдалъ негочото невѣрство предъ сичкїа народъ, и рекалъ: о роде невѣрный и злыи, що не знашъ ни добро, ни правдѣ, до кога ще вы тѣрпѣте. Воистина невѣрни быле: защото сами сз очите си гледали толко чѣдеса и отъ него и отъ апостольте, и пакъ не вѣрвали. И като ги укорилъ христосъ сичкїте за невѣрствїето имъ, рекалъ: доведете го тѣка, и като го доведоха, христосъ повелѣ на дѣмона (дѣвола) да излѣзне, и той излѣзна отъ онока дѣте. Нѣкои дѣматъ чи таа болестъ быка отъ согнѣванїето на крѣвѣтъ и мѣсѣца като испали своатѣ свѣтлинъ, тога са смѣшавала на чловѣка тѣлесната мокрота (влага) и отъ таа мокрота дохождала парата до мозака и замаивала чловѣка. Но тока е сѣха лѣжа, а не истина: защото христосъ не каза да го исцѣрѣ, но рече: дѣше нѣмый и глѣхїй, азъ ти повелѣвамъ, излезни отъ момчето и вѣчь нѣ влезвай въ него. Ёто какъ са види ясно отъ христовыте хораты, чи болеста мѣ не е